

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Ing. arch. J. P.**, zast. JUDr. Janem Tlapákem, advokátem se sídlem Na Příkopě 853/12, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. JMK/120190/2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 5. 2024, č. j. 55 A 61/2022 - 92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. JMK/120190/2022, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 25. 2. 2022, č. j. MMB/0170438/2021, kterým stavební úřad *zamítl žádost žalobce o obnovu řízení* o odstranění stavby.

[2] Žádost o obnovu byla podána s ohledem na řízení, v němž Úřad městské části Brno – Královo Pole nařídil žalobci dne 19. 12. 2017 odstranit stavbu opěrných zdí na jeho pozemku. Toto rozhodnutí bylo následně v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím Magistrátu města Brna, které nabylo právní moci dne 10. 4. 2018. Žalobci bylo nařízeno

odstranit stavbu, neboť byla provedena bez příslušného povolení. Žalobcem zahájené řízení o dodatečném povolení stejné stavby bylo dne 16. 6. 2016 zastaveno, neboť žadatel neodstranil podstatné vady žádosti.

[3] V žalobě proti rozhodnutí o nepovolení obnovy řízení žalobce uvedl, že není vlastníkem ani stavebníkem dotčené části zdi, která má být odstraněna, jelikož ji postavil majitel sousedního pozemku. Správní orgány tuto skutečnost nesprávně posoudily. Původní řízení proto bylo stíženo skutkovým omylem. Žalobce dále namítal, že stavební úřad nezohledňoval jeho četné výzvy ohledně stavební činnosti sousedů, a proto byl v podstatě donucen vybudovat opěrné stěny, aby chránil svůj majetek. Podle žalobce se správní orgány dopustily diskriminačního postupu, jelikož jejich postup vůči sousedovi žalobce byl velmi vstřícný, tudíž naprosto odlišný. Namítal také, že neobdržel vyrozumění stavebního úřadu, a tudíž se nemohl vyjádřit k protokolu o vytyčení hranice pozemku. Žalobce taktéž vyjádřil názor, že v případě nuceného odstranění stavby by došlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu podvodu.

[4] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu zamítl. Připomněl účel a podmínky obnovy řízení podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Uvedl, že obnova řízení je mimořádný opravný prostředek. Podle krajského soudu však v případě žalobce k naplnění podmínek pro obnovu řízení nedošlo. Čestné prohlášení svědka nesplňuje podmínku existence v době původního řízení, neboť žalobce svědka znal a mohl navrhnout jeho výpověď. Nadto bylo prohlášení vyhotoveno až dodatečně, téměř tři roky po vydání konečného rozhodnutí. Novotou nejsou ani sdělení odboru územního plánování ze dne 17. 3. 2021, ani závazné stanovisko, které bylo vydáno až 31. 3. 2021, ani snímky z ortofota, jelikož neexistovaly již v době původního řízení.

[5] K dalším námitkám žalobce (diskriminační postup správních orgánů, chybějící důkazy, nesouhlas s hodnocením výpovědi, nedoručené vyrozumění, tvrzený trestný čin podvodu, vady v protokolu či vadná zjištění ohledně vlastnictví sporné části opěrné stěny) krajský soud uvedl, že nejsou relevantní pro posouzení otázky povolení obnovy řízení.

II. Kasační stížnost žalobkyně a vyjádření žalovaného

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek krajského soudu z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“). Navrhuje zrušit napadený rozsudek a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Krajský soud podle stěžovatele přijal nesprávný závěr o nenaplnění podmínek podle § 100 odst. 1 správního řádu. Stěžovatel předložil důkazy a skutečnosti, které jsou mu ku prospěchu, a které nemohl v původním řízení uplatnit, především pak svědecké prohlášení M. M. Dále předložil závazné stanovisko o změně územního plánu města Brna, která by mohla odůvodňovat jiné možné řešení dané otázky, a to ve prospěch stěžovatele.

[8] Správní orgány měly vycházet jak z podkladů pro řízení o dodatečném povolení stavby, tak z podkladů řízení o odstranění stavby. Nezkoumaly vlastnické právo k části opěrné stěny. Skutková podstata, z níž správní orgány vycházely, proto nemá oporu

pokračování

ve spisech, resp. je s nimi v rozporu. Podle stěžovatele je prvotním předpokladem pro správné rozhodnutí soudu ohledně obnovy řízení vyřešení otázky, kdo vystavěl sporný opěrný pilíř. Jelikož se soud touto otázkou při posuzování splnění podmínek obnovy nezabýval, je napadený rozsudek nezákonný.

[9] Dále stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, zda prohlášení svědka mělo existovat v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby. Stěžovatel uvedl, že tento důkaz nemohl uplatnit, jelikož neměl na svědka kontaktní údaje. Proto je nesprávný názor soudu, že mohl důkaz uplatnit v původním řízení. Správní orgány se nevypořádaly s námitkou stěžovatele, že opěrný pilíř nestavěl a čestné prohlášení svědka mohlo ukázat nepravdivost provedeného důkazu (prohlášení majitele sousedního pozemku, že nemá s opěrným pilířem nic společného). Stěžovatel souhlasí se závěrem soudu, že snímky z ortofota nelze považovat za novotu, ale jedná se dle jeho názoru o důkaz, který má potvrdit pravdivost čestného prohlášení.

[10] Pokud tedy krajský soud vycházel z nedostatečně zjištěné skutkové podstaty, která nemá oporu ve správních spisech, je jeho rozhodnutí dle stěžovatele v rozporu se zákonem. Při správném postupu by musel krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit, což neučinil.

[11] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem, a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti NSS posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[13] Kasační stížnost **není** důvodná.

[14] Obnova řízení dle § 100 odst. 1 správního řádu je, jak již správně a detailně popsal v bodech 15 až 24 napadeného rozsudku krajský soud, mimořádným opravným prostředkem majícím dvě stádia, tj. zkoumání naplnění podmínek pro obnovu řízení a, v případě jejich naplnění, opětovné rozhodování v dané věci (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2020, č. j. 5 As 465/2019 - 31).

[15] Správní řád připouští obnovu řízení na žádost účastníka při kumulativním splnění tří podmínek. Za prvé musí být uplatněny dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení. Za druhé, účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit. Třetí podmínka je naplněna, pokud tyto důkazy a skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Pokud není některá z výše uvedených podmínek splněna, je návrh na povolení obnovy řízení zamítnut (srov. například rozsudky NSS ze dne 20. 5. 2010, č. j. 2 As 22/2009 - 83, nebo ze dne 7. 6. 2022, č. j. 1 As 35/2022 - 37).

[16] S těmito podmínkami je však, jak již správně a vyčerpávajícím způsobem osvětlil krajský soud, argumentace stěžovatele mimoběžná, případně s ohledem na předmět řízení

o případném povolení obnovy řízení o odstranění stavby irrelevantní. Argumentace stěžovatele v kasační stížnosti opět zdlouhavě vypočítává údajná pochybení a nepřesnosti, kterých se měly správní orgány dle jeho názoru jak v řízení o odstranění stavby, tak dokonce i v předchozím řízení o dodatečném povolení stavby, dopustit. Jako důvod obnovy pak stěžovatel uvádí buď informace, které existovaly v okamžiku rozhodování žalovaného (čímž jsou vyloučeny první podmínkou), anebo vede novou polemiku s již jednou pravomocně zhodnocenými a rozhodnutými skutečnostmi (které zase nemají místo v rozhodování o povolení obnovy řízení).

[17] Nejinak je tomu i s ohledem na stěžovatelem udávanou potřebu výsledku nového svědka. Ačkoliv podle stěžovatele se jednalo o důkaz naplňující podmínku pro obnovu řízení, je třeba tuto podmínku vnímat v objektivním smyslu, jak již rovněž vysvětlil krajský soud v bodě 25 napadeného rozsudku (srov. například rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2014, č. j. 1 As 44/2014 - 33, nebo dále též rozsudky NSS ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010 - 113, či ze dne 16. 10. 2020, č. j. 5 As 117/2020 - 42). Z předloženého čestného prohlášení vyplývá, že stěžovatel svědka znal a o jeho znalostech v dané věci vědět mohl. Proto pouhý fakt, že neměl na svědka kontakt, neznamena objektivní nemožnost výpovědi v původním řízení. Není proto naplněna ani první, ani druhá podmínka pro povolení obnovy řízení dle § 100 odst. 1 správního řádu.

[18] Jelikož tedy nebyly naplněny podmínky § 100 odst. 1 správního řádu nutné pro obnovu řízení, k opětovnému rozhodování v dané věci nemohlo dojít a nedošlo. Námitky stěžovatele k tomu, že krajský soud neprovedl navržené důkazy a opětovně nezjišťoval skutkový stav v daném případě, jsou vzhledem k výše uvedenému nedůvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Na základě výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

[20] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalovaný měl v řízení o kasační stížnosti plný úspěch, avšak žádné náklady mu nevznikly. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2024

pokračování

Michal Bobek
předseda senátu